

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید: ببخشید استاد یک سوال برام پیش اومده. اینکه مرتاض ها و اهل عرفان های غیر اسلامی که عرفان های کاذب هستند و مدیتیشن و امثال اینا دارند؛ آیا اینها می توانند همانند عرفای مسلمان مراتب وجود را با مدیتیشن و ریاضت و تمرکز و... طی کنند و مثلا به درجات توحیدی و شهودات توحیدی برسند؟ اگر نه پس نهایت صعود و بالا رفتن اینها تا چه حد است؟ عالم مثال یا عقل؟ آخه استاد یه جایی میخوندم که بعضی از این افراد تجربیات عرفانی خودشونو گفته بودن که در حالت خلسه و تمرکز و... روح از بدنمون جدا شد و میتونستیم در اسمون بریم و... یا اینکه یکیشون گفته بود که یکی از تجربیاتم این بود که روحم را که از بدنم جدا شده بود انقدر شفاف و پاک و زلال و... دیدم و احساس فرح و بهجتی و... داشتم و امثال این حالات که بر اساس مطالب مندرج در رساله لب اللباب علامه طهرانی، گویا حالات این افراد مثل حالات سالکین مسلمان در عالم عقل است که تجرد روحی و... را احساس میکنند. استاد واقعا این افراد به عالم عقل میتونن برسن؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در جاهای دیگر بحث شده است که توانایی مرتاضان به جهت تقویت نفس ناطقه است و نظر به قوای نفس ناطقه در حالی که روش عرفا عبور از خود و رجوع به حق است؛ به همین جهت مرتاض با همهی تمرکزی که دارد از حوزهی خود و اوهام خود خارج نمی شود و رجوعی به حضرت حق و اسماء الهی ندارد و این تفاوت اساسی بین عارف و مرتاض و امثال آنان است. موفق باشید